

РЕШЕНИЕ

№ 320

гр. София, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил Василев

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
като разгледа докладваното от Рени Ковачка Въззивно търговско дело № 20231001000227 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по въззивна жалба вх. № 1223/31.01.2023год. , подадена от Л. Г. като Председател на УС на Сдружение Туристическо дружество „ К.“ гр.*** срещу Решение № 5/09.01.2023год. , постановено по т.д.№ 144/2022год. по описа на ОС-Благоевград , с което по иск на Е. Х. М. са отменени всички решения от т.1 до т.3 на Общо събрание на Туристическо дружество „ К.“ гр.***, взети на 21.06.2022год. по протокол от същата дата и туристическото дружество е осъдено да заплати на Е. М. разноски по делото в размер на 680 лева.

Във въззивната жалба обжалваното решение се определя за порочно-постановено в нарушение на процесуалните правила, за неправилно и необосновано. Твърди се ,че първоинстанционният съд неправилно бил разпределил доказателствената тежест в процеса, че направеният от него извод за незаконосъобразно свикване и провеждане на процесното общо събрание и оттук-за незаконосъобразност на взетите на него решение бил необоснован и направен в противоречие със ЗЮЛНЦ и Устава на сдружението .

По изложените съображение се прави искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново ,с което предявеният от Е. М. иск по чл.25, ал.4 вр. с ал.6 от ЗЮЛНЦ да бъде отхвърлен.

В подаден писмен отговор от Е. М. въззивната жалба се оспорва като неоснователна. Твърди се ,че първоинстанционният съд бил приел фактическа обстановка, установяваща се от събраните по делото доказателства ,въз основа на която били направени обосновани и правилни изводи за наличие на пороци в свикването и провеждането на процесното общо събрание и оттук-за незаконосъобразност на взетите на това общо събрание решения.

По изложените съображение се прави искане за потвърждаване на обжалваното решение , което искане е поддържано и в проведеното пред въззивната инстанция съдебно заседание.На същото е направено искане за присъждане на разноски при отхвърляне на въззивната жалба

съгласно списък за разноските по чл.80 от ГПК и договор за прана защита и съдействие от 02.03.2023год.

Апелативен съд-София, като взе предвид оплакванията в жалбата, становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено по делото следното :

Първоинстанционното производство е образувано по иск по чл.25, ал.4 вр. ал.6 от ЗЮЛНЦ, предявен от Е. Х. М. против всички взети от общото събрание на сдружение „Туристическо дружество „ К.“ гр.*** и обективирани в Протокол от 21.06. 2022год. решения , а именно :т. 1-Избор на С. Г. К.-И., В. Г. С., С. П. Б., Т. З. Я. и И. Р. Т. за членове на Управителния съвет на сдружението, по т.2 – Избор на Н. А. Х. , А. Е. К. и А. А. М. за членове на Контролния съвет на сдружението и т.3- Изключване на Е. Х. М. като член на Туристическо дружество „К.“.

В исковата молба/наречена жалба / се твърди незаконосъобразност на взетите на проведеното на 21.06.2022год. ОС на сдружението решения поради това , че : 1. Събранието е свикано в нарушение на Устава и Закона- не е налице инициатива за свикване на събранието от 1/3 от членовете, нито в горния случай- свикване на събрание от ОС-Благоевград , 2: Поканата за събранието не била изпратена до всеки един от членовете на сдружението, нито е поставена на мястото за обявление в сградата, където се намира седалището на ТД, 3. Материалите за провеждане на събранието не били предоставяни, 4. Избран е нов управителен съвет преди изтичане мандата на стария ,който е до 2023год. и 5. Участие в общото събрание на хора, които не са членове на сдружението .

Ответното сдружение оспорва иска като недопустим и неоснователен. Счита че след като ищцата е била изключена като член на сдружението на процесното общо събрание, то същата няма активна процесуална легитимация да атакува взетите на същото това събрание решения по исков ред. Твърди ,че процесното общо събрание е свикано от представляващия УС на сдружението ,по искане на 1 / 3 от неговите членове, но не се оспорва липсата на изпратени до всеки един от членовете на сдружението покани за неговото провеждане. В тази връзка се пояснява ,че предходния председател на сдружението не бил предал цялата документация на сдружението на новия председател, поради което последният не е имал информация за броя и имената на членовете на сдружението и е изпратил покана само на известните за него членове . Сочи ,че документацията за провеждане на общото събрание била налична, но че никой не бил направил искане за нейното предоставяне. Разяснява се ,че избор на нов управителен съвет бил необходим, поради бездействие на стария състав на управителния съвет и изразено желание , във връзка с това, от членове на сдружението за избор на нов УС. Оспорва твърдението на ищцата ,че на поведеното на 21.06.2022год. ОС на сдружението са участвали лица, които не са негови членове.

В допълнителна искова молба ищцата въвежда нови оплаквания за незаконосъобразност на взетите на 21.06.2022год. решения на общото събрание на сдружението, като въвеждането им в този момент обосновава със запознаване със съдържанието на протокола от проведеното ОС, представен с писмения отговор от ответното сдружение. Така твърди незаконосъобразност на решенията поради това ,че са взети по въпроси , които не са включени в обявения дневен ред . Оспорва основанието за изключване на ищцата като член на сдружението с твърдения ,че качеството ѝ на собственик на търговско дружество не е предвидено в устава като пречка членството и в туристическото дружество.

Допълнителен писмен отговор не е подаден от ответното сдружение.

Приемайки предявения иск по чл.26, ал.4 вр. с ал.6 от ЗЮЛНЦ, първоинстанционният съд се е произнесъл по него с обжалваното в настоящото производство решение като го е уважил.

При извършената служебна проверка по реда на чл.269 от ГПК Апелативен съд-София, в настоящия си състав, намира обжалваното първоинстанционно решение за валидно. Решението е допустимо ,тъй като е постановено по допустимо предявен от член на сдружението и в установения от закона преклузивен срок иск по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ. Потестативното право да искат отмяна на решения на общото събрание с конститутивния иск по чл. 25,ал.4 вр. ал.6 от ЗЮЛНЦ принадлежи на членовете на сдружението , които притежават това качество към датата на вземане на обжалваното решение . В случая ищцата е била член на сдружението към 21.06.2022год. и това обстоятелство не е спорно между страните, от където следва че притежава активна процесуална легитимация да иницира пред съда проверка за законосъобразност на взетите решения на проведеното на 21.06.2022год. ОС на Сдружение “Туристическо дружество „ К.“ гр.***. Искът е предявен и в преклузивния по ал.6 на чл. 25 от ЗЮЛНЦ срок. По делото няма

данни кога ищцата е узнала за решенията , взети на проведено на 21.06.2022год. ОС, поради което за начална дата на преклузивния срок следва да се счита датата на неговото провеждане. Така , едногодишният срок за предявяване на конститутивния иск изтича на 21.06.2023год., а е предявен на 23.06.2022год., тоест в преклузивния срок по чл.25, ал.6 от ЗЮЛНЦ. Първоинстанционният съд се е произнесъл по заявените с исковата молба оплаквания за пороци на атакуваното решение на общото събрание на ответното сдружение, както и по заявените такива с допълнителната искова молба. Произнасянето по последните не е опорочило постановения съдебен акт ,тъй като допълнителната искова молба е депозирана на 29.07.2022год. или в едногодишния срок по чл. 25, ал.6 от ЗЮЛНЦ. В ТР № 1 от 06.12.2022год. по т.д.№ 1/2002год. на ОСТК на ВКС е прието ,че по предявен по чл.25 , ал.4 от ЗЮЛНЦ иск съдът дължи произнасяне по заявените с исковата молба оплаквания за пороци на атакуваните решения на общото събрание на сдружението , а в т.6 и т.8 от Тълкувателно решение № 1 от 06.12.2002г. по т.д. 1/2002г. на ОСГК на ВКС е прието за недопустимо съдът да се произнася по основания за отмяна на решение на общото събрание, които не са релевиращи от ищеца с исковата молба, както и че е недопустимо под формата на изменение на иска да бъдат въвеждани допълнително нови основания за неправилност на решенията на общото събрание след изтичане на установените в закона преклузивни срокове за предявяване на иска за отмяна на решенията. Така, при съобразяване възприетото в цитираното Тълкувателно решение, първоинстанционният съд е бил дължал и правилно се е произнесъл по наличността на пороците на атакуваното решение на ОС на сдружението,заявени в исковата молба , както и по релевиращите такива в допълнителната искова молба.

Обжалваното решение е и правилно. За основателността на исковата претенция първоинстанционният съд е изложил пространни мотиви , които настоящата съдебна инстанция напълно споделя и към които препраща на основание чл.272 от ГПК. Правните изводи са изведени от установената от събраните пред първоинстанционния съд писмени и гласни доказателства фактическа обстановка и са направени в съответствие със ЗЮЛНЦ и Устава на сдружението .

По оплакванията във въззивната жалба настоящия съдебен състав намира следното :

Не е налице твърдяното от въззивника нарушение на процесуалните правила ,които първоинстанционният съд да е допуснал при разпределение на доказателствената тежест в процеса. Доказателствената тежест по иска с правно основание чл.25, ал.4 от ЗЮЛНЦ е за ответника , който следва да докаже законосъобразното свикване и провеждане на общото събрание, проведено на 21.06.2022год. В този смисъл са и указанията на първоинстанционния съд ,дадени на ответното дружество в доклада си по чл.146 от ГПК.

Процесното общо събрание на сдружение Туристическо дружество „ К.“ е свикано в нарушение на чл.26, ал.1 от ЗЮЛНЦ,респ. на чл.15, ал.1 от Устава на сдружението. Съгласно чл.26, ал.1 от ЗЮЛНЦ Общото събрание се свиква от управителния съвет по негова инициатива или по искане на една трета от членовете на сдружението .Ако в последния случай управителния съвет в двуседмичен срок не отправи писмена покана за свикване на общото събрание ,то се свиква от съда по седалището на сдружението по писмено искане на заинтересованите членове или натоварено от тях лице. В чл.15, ал.1 от Устава на сдружението е предвидено общото събрание на сдружението да се свиква веднъж годишно от управителния съвет, а в ал. 3 на чл.15-извънредното заседание на ОС да се свиква от УС или по искане на 1/3 от леновете на дружеството . Видно от гореизложеното , за да се свика Общо събрание на сдружението следва да има решение на управителния съвет за това , независимо по чия инициатива е искането за свикване - на самия УС или на 1/3 от членовете на сдружението.

В случая, по делото не е представено взето решение на Управителния съвет на Сдружение Туристическо дружество „ К.“ за провеждане на общо събрание на членовете на сдружението на 21.06.2022год. поради което твърденията на въззиваемото сдружение за законосъобразното му свикване се явяват несъстоятелни. Този извод би бил изводим, дори и да се приеме за доказано ,че отправеното до председателя на ТД К. и налично по делото „искане“ за свикване на извънредно общо събрание на Туристическото дружество е от членове на сдружението , съставляващи 1/3 от членския му състав. На последните е признато правото да иницират провеждане на общо събрание на сдружението , но решението за това , съгласно ЗЮЛНЦ и в Устава , следва да бъде взето от Управителния съвет на сдружението , а такова липсва .

Не се твърди по делото да е отправяно искане за свикване на извънредно събрание до окръжния съд по седалището на сдружението , поради което изследването на тази хипотеза на

свикване на процесното общо събрание би излязла извън конкретиката на спора. Все пак за пълнота следва да се отбележи, че не се установява по делото да е било отправено искане от заинтересованите членове на сдружението /при липса на отправена писмена покана за свикване на събрание от УС в срока по чл.26, ал.1 от ЗЮЛНЦ / до ОС-Благоевград, който да е свикал ОС на сдружението за 21.06.2022год.

В чл. 15 от Устава на сдружението е предвидено, че поканата за свикване на общо събрание следва да се отправи до всеки член на сдружението, най-малко 30 дни преди определена дата, както и да се обяви поканата в местна медия и да се постави на място за обявление в сградата, където се намира управлението на дружеството и то най-малко един месец преди насрочения ден. Въззивникът не оспорва, че не са отправяни лични покани до всички членовете на сдружението за събрание, като сочената от него като основателна причина за това, е ирелевантна за спора. Липсата на отправени покани до всички членовете на сдружението е достатъчно да обоснове извод за нарушение на процедурата по свикване на събрание и доводите на въззивника за противното се явяват несъстоятелни. Отправянето на лични покани за общото събрание до всички членове на сдружението е предвидено като кумулативно, а не като алтернативно изискване с останалите такива от процедурата за свикване на събрание, разписана в чл.15 от Устава на сдружението-тава за обявяване на поканата по двата описани начина, поради което неизпълнението на което и да било от тях води до опорочаването ѝ.

Констатираните нарушения на предвидената в ЗЮЛНЦ и в Устава на сдружението процедура по свикване на общото събрание, проведено на 21.06.2022год. е достатъчно да обоснове извод за незаконосъобразността на неговото провеждане и оттук – за незаконосъобразността на взетите на това събрание решения. Предвид на това предявеният иск се явява основателен и доказан и правилно е уважен от първоинстанционния съд с обжалваното решение, което следва да се потвърди.

С оглед изхода от обжалването, в полза на въззиваемата следва да се присъдят разноски, които се доказват като направени по делото в размер на 1250лева.

Мотивиран от горното, Апелативен съд-София

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 5/09.01.2023год., постановено по т.д.№ 144/2022год. по описа на ОС-Благоевград.

ОСЪЖДА Туристическо дружество „К.“ ЕИК 101116603 със седалище и адрес на управление: гр. *** , ул. “ **** “ № *** да заплати на Е. Х. М. с ЕГН ***** от гр. *** , ул. “ **** “ № *** разноски по делото в размер на 1 250лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване при наличие основанията по чл. 280, ал.1 и ал.2 от ГПК пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____